

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС-5529/	22-07-2020

ДО
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА
ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

ЧРЕЗ: ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ОТГОВОРИ

от полк. Христо Гандев Тинев – и.ф. административен ръководител –
военноокръжен прокурор на Военноокръжна прокуратура – гр. Сливен

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Представям Ви отговори на поставените ми въпроси от Български институт за правни инициативи, във връзка с участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжността „ административен ръководител – военноокръжен прокурор“ на Военноокръжна прокуратура – гр. Сливен.

1. Какво е Вашето мнение по отношение на проектите за закриване на военните съдилища и прокуратури?

ОТГОВОР: Категоричното ми мнение е, че военните съдилища и прокуратури имат своето място и са неизменна част от съдебната система в Република България.

С един от първите укази на княз Александър I - указ № 23/17.07.1879 год. се постановява създаването на Военно - Съдно Управление (Главний военний Съд), с което военното правораздаване се явява първия правораздавателен орган в страната след Освобождението.

Военно-правораздавателните органи в страната не са ведомствени органи, а са конституционно установени, като част от независимата съдебна власт и прилагат същите материални и процесуални закони, като останалите съдилища и прокуратури, със съответната специфика на субекта, обекта и предмета на разследване.

През своите 141 год. от създаването си военното правораздаване е осъществявало функции в дейността на въоръжените сили и на цялата система за защита на национална сигурност и е доказало необходимостта от съществуването си като част от съдебната система и тази за национална сигурност на Република България.

2. Следва ли да се вземе мнението на административните ръководители по отношение прекрояването на съдебната карта?

ОТГОВОР: Необходимо е да се вземе в предвид мнението на административните ръководители по повод провежданата съдебна реформа, тъй като те са най-добре запознати с криминогенната обстановка в съответния съдебен район, неговата специфика, щатна обезпеченост, натовареност, достъп до правосъдие на гражданите и други фактори.

При оптимизиране състава на районните прокуратури в страната мнението на административните ръководители по апелативни райони бе взето предвид и предстои трети етап на окрупняването им.

3. Резултатите от изследването „Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС“, проведено по поръчка на БИПИ през 2019 год. показват, че 54,5 % от прокурорите и 67 % от съдиите подкрепят промяната на чл.126, ал.2 от КРБ по отношение на функциите на главния прокурор. Вие виждате ли перспектива и необходимост от такава промяна? Кой, според Вас би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС?

ОТГОВОР: Считаю, че не е необходима промяна на чл.126, ал.2 от КРБ, тъй като надзора за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори, осъществявани от главния прокурор чрез инструкции, указания, разпореждания и други е една от гаранциите, прокуратурата да изпълнява функциите си съгласно чл.127 от КРБ. Конституцията предвижда процедура за отстраняване от длъжност на главния прокурор и председателите на върховните съдилища, при извършени от тях правонарушения.

Периодично в медийното пространство се насаждат идеи от заинтересовани политици и юристи за безконтролност и безотговорност на главния прокурор, които не отговарят на истината, тъй като той отчита дейността на ПРБ съгласно действащата нормативна уредба.

4. Смятате ли, че избраните за административни ръководители следва да преминават обучение по Кодекса за етично поведение на българските магистрати, с оглед на правилата за тях, разписани в него?

ОТГОВОР: Считаю, че избраните за административни ръководители осъзнават своята отговорност и необходимост да бъдат пример за поведение при спазване на етичните норми. Професионалният им опит, осъществявания контрол от Комисия за етично поведение в съответната и горестоящата прокуратура, периодичните атестации, изискванията за кандидатстване и други фактори са гаранции за познаването на Кодекса за етично поведение на българските магистрати и не е необходимо да преминават допълнително обучение.

5. Какво е Вашето мнение по отношение на политиката на ПРБ за изнасяне на материали от досъдебни производства пред широката публика чрез средствата за масова информация?

ОТГОВОР: Считаю, че политиката на ПРБ за изнасяне на материали от досъдебни производства пред широката публика чрез средствата за масова информация е правилна, с оглед необходимостта от прозрачност и публичност в работата на прокуратурата. Това следва да се извършва при стриктно спазване разпоредбите на НПК, по преценка и след разрешение на наблюдаващия прокурор.

6. Ясни, прозрачни и справедливи ли са критериите за допълнително възнаграждение на прокурорите, следователите и администрацията според Вас?

ОТГОВОР: Критериите за допълнително възнаграждение не могат да бъдат категорично определени и абсолютно справедливи, тъй като се касае за полагане на интелектуален труд и специфика на работата. Тук е ролята на административния ръководител, който познава способностите на всеки един от колектива и определя допълнителното възнаграждение, съобразно натовареността, конкретните качества и принос на всеки магистрат и съдебен служител към дейността на прокуратурата.

7. На страница 10 от Вашата концепция говорите за „План за привеждане на Военноокръжна прокуратура – гр.Сливен в готовност за работа във военно време“. Какво включва този план? Какво е неговото значение и функции?

ОТГОВОР: Планът за привеждане на Военноокръжна прокуратура – гр.Сливен в готовност за работа във военно време цели да създаде необходимата организация и координация в органите на съдебната власт от състава на ПРБ за нарастване на способностите и достигане на готовност за изпълнение на конституционните задължения на прокуратурата във военно време чрез изпълнение на определени процедури и дейности. Същия е съгласуван с Дирекция „Сигурност“ в АГП и утвърден от Военно-апелативния прокурор на Военно-апелативна прокуратура, като представлява класифицирана информация, съгласно изискванията на ЗЗКИ.

8. На страница 24 от Вашата концепция си поставяте като цел „утвърждаване на военното правораздаване като част от ПРБ и издигане на нейния авторитет и доверие в обществото“. По какъв начин планирате да осъществите това? Смятате ли, че постепенно отпада нуждата от военните съдилища и прокуратури?

ОТГОВОР: През изминалия ми мандат като административен ръководител съм работил за утвърждаване на военното правораздаване като част от ПРБ и издигане на нейния авторитет и доверие в обществото, чрез постигането на добри резултати в работата на прокуратурата, качествено и срочно разследване, подобряване на сътрудничеството и взаимодействието с правораздавателните и охранителни органи в съдебния район, информиране на обществеността за дейността на прокуратурата и поддържане на постоянен и коректен контакт с електронните и печатни медии, като ще продължа работата си в тази насока, ако ми бъде гласувано доверие за втори мандат. Считаю, че предвид вътрешната и международна обстановка нуждата от военните съдилища и прокуратури не само не отпада, но и се повишава необходимостта от тяхното съществуване.

22.07.2020 год.
Гр.Сливен

и.ф.Административен ръководител
Военноокръжен прокурор-Сливен
/Тинев/